TORNÁZZUNK 10 PERCET!

Gyakorlatvezető: Békési Sándor

Akik nem végeznek rendszeres testgyakorlást, vagy sportmunkát, azoknak nem fejlődik izomzatuk, vérkeringési rendszerük, légzésszervük sem. Az egyoldalú testi vagy szellemi munka végzésekor a szervezet lassan, de folyamatosan visszafejlődik. Ennek megakadályozására, ha naponta csupán tíz percet tornázunk, akkor is már sokat tettünk. Kezdjük hát a gyakorlatokat.

1-3 (2×) 4

1. Kiinduló helyzet: alapállás. 1—3. ütem: szökdelés háromszor alapállásban, 4. ütem: szökdelés terpeszállásba, karlendítés oldalsó középtartásba.

1

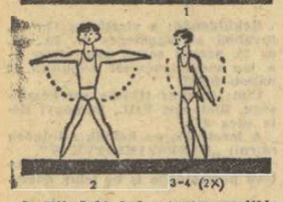

2 3-4 (2×)

2. Kiinduló helyzet: terpeszállás kar oldalsó középtartásban. 1. ütem: karlendítés mélytartásba karkeresztezéssel. 2. ütem: karlendítés oldalsó középtartásba. 3—4. ütem: karhúzás kétszer hátra.

2 1 3 4

3. Kiinduló helyzet: alapállás. 1. ütem: törzshajlítás balra karlendítéssel magastartásba és bal láb lendítése oldalt. 2. ütem: törzsnyújtás karlengetéssel mélytartásba, bal láb zárással alapállás 3—4. ütem: az 1—2. ütem ellenkezőleg.

1-2 3-4

4. Kiinduló helyzet: térdelés magastartás. 1—2. ütem: törzshajlítás előre saroküles ereszkedéssel és karlendítés hátsó részsútos mélytartás (homlok a talajon). 3—4. ütem: törzshajlítás hátra karlendítéssel magastartásba.

1-2 3-4

5. Kiinduló helyzet: térdelőtámasz. 1—2. ütem: bal láb emelése hátra és jobb kézzel bokafogás. 3—4 ütem: ereszkedés kiinduló helyzetbe.

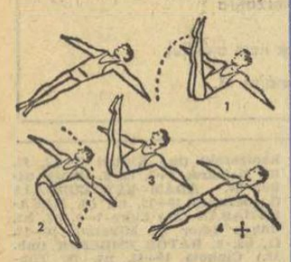

1 2 3 4 +

6. Kiinduló helyzet: hanyattfekvés oldalsó középtartás. 1. ütem: lábemelés függőlegesig. 2. ütem: láblengetés balra. 3. ütem: lábemelés függőlegesig. 4. ütem: lábleengedés kiinduló helyzetbe. 5—8. ütem: az 1—4. ütem ellenkezőleg.

1 2

3 4

7. Kiinduló helyzet: fekvőtámasz. 1. ütem: bal láb és jobb kar emelés. 2. ütem: kar- és lábleengedés kiinduló helyzetbe. 3—4. ütem: az 1—2. ütem ellenkezőleg.

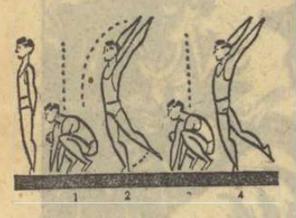

1 2 3 4

8. Kiinduló helyzet: alapállás. 1. ütem: ereszkedés guggolótámaszba. 2. ütem: bal láb lendítéssel hátra és karlendítéssel magastartásba. 3—4. ütem: az 1—2. ütem ellenkezőleg.

Újra kell kezdeni!

Ankét a Magyar Ifjúság szerkesztőségében az asztaliteniszről

Az asztalitenisz illetékesei a szerkesztőségi szobában. (Balról jobbra) Bihari Tibor, Szőnyi János, Pignitzky László, Sidó Ferenc és Berczik Zoltán

Újra kell kezdeni! Nem férhet vita ahhoz, hogy a magyar asztalitenisz-sport pillanatnyilag alaposan elmaradt a világszínvonaltól. Sőt, ha pontosabbak akarunk lenni, az európaitól is. Ez bármelyik sportágnál előfordulhat, egyik napról a másikra, de asztaliteniszben ez a jelenség hosszabb lélegzetű, s a ljubljanai világbajnokság erre a helyzetre feltette a koronát. Nem csak egyik napról a másikra állapotról van szó, hiszen a hullámvölgyet régen tapasztalhatjuk, s a derűs napokra hosszú ideig nincs kilátás...

Új módszerekre, új emberekre, új utakra van szükség, hogy a régi szép hagyományokat ápolhassák a sportág legjobb képviselői. A holtpontról elmozduláshoz kívánt segítséget nyújtani az a megbeszélés, amely a *Magyar Ifjúság szerkesztőségében* zajlott le az elmúlt napokban: *Bihari Tibor*, a szövetség főtitkára, *Sidó Ferenc* szövetségi kapitány, *Berczik Zoltán* többszörös Európa-bajnok és *Pignitzky László* válogatott versenyző, és az asztalitenisz világ- és Európa-bajnokságokon esztendők óta résztvevő és onnan tudósító *Szőnyi János* televíziós sportriporter közreműködésével.

— *Általában mindig a szövetségi kapitányt okolják* — kezdte kérdezés nélkül *Sidó Ferenc*. — *Nem mentegetőzés, de egyáltalán nem irigylésre méltó a helyzetem. Amig Malmöre jól sikerült a felkészítés, ugyanezt a világbajnoksággal kapcsolatban nem mondhatjuk el. Már az alapozásnál nehézségek mutatkoztak, és a legkritikusabb időszakban nem állt rendelkezésünkre a válogatott keret valamennyi tagja. A műsorba iktatott nemzetközi erőpróbák sem szolgálták kielégítően a világbajnoki felkészülést. Ilyen esetekben rendszerint azzal vádolják a válogatókat, hogy évekkel ezelőtt miért nem kezdtek fiatalítani. Ám, ha azt vesszük alapul, hogy a mi versenyzőink többszörös Európa-bajnokok, szinte megszámlálhatatlan nemzetközi siker részesei, s ilyeneket kellett volna kihagyni a csapatból, akkor mindjárt másként fest a helyzet.*

— Mindenki tudja, hogy egy fiatal csapatnak szüksége van a nemzetközi rutin megszerzésére — szólt közbe *Szőnyi János*. — Fiatal versenyzőtől senki sem vár gyors eredményt, hiszen valamennyien tudjuk, hogy nem könnyű nevet szerezni az élvonalban. Nemzetközi viszonylatban azonban az utóbbi néhány évben nem egy fiatal versenyző bizonyította be kitűnő képességeit, és ennek az is volt az oka, hogy tizenöt-tizenhat éves korukban lehetőséget biztosítottak nekik nemzetközi szereplésre. Hogy csak néhány példát említsek, a csehszlovák Luzova, a szovjet Rudnova és Grimberg, a svéd Johansson, a jugoszláv Korpa és a többiek már évek óta állandó részvevők a világversenyeken. Mi most azon gondolkodunk, hogy 17—18 éves versenyzőket dobjunk a mélyvízbe, ugyanakkor a külföld ilyeň korú fiatal képviselői már a szükséges rutinnal rendelkeznek. A fiatalítást nem 17—18 éves korban kell elkezdeni.

— *Ennek is megvan az oka* — mondta a szövetségi kapitány. — *Mégpedig az okot nem a válogatott keret munkájában kell keresni, hanem sokkal lejjebb.*

Egységes edzésrendszert!

— Az egyesületi edzőket hidegen hagyják az új játékstílusok és a válogatott keret követelményei — így *Berczik*. — Nem arra törekednek, hogy segítsék az élvonal erejét biztosító utánpótlást. Tevékenységük a legtöbb esetben keresztezi a szövetségi kapitány munkáját, hiszen céljuk csak arra irányul, hogy a magyar bajnokságokon jó eredményt érjenek el. Példa akad bőven. Annak idején úgy tudtunk előnyt szerezni Európa többi országával szemben, hogy a japánoktól mi tanultuk meg elsőnek a pörgetést. Igyekeztünk itthon is meghonosítani. A legtermészetesebb lett volna, hogy ez széles körben elterjedjen, mivel az eredményes játékmódszernek ez nagyon hatásos és lényeges része. Mi történt itthon? Az edzők zöme a könnyebb utat választotta. Minden új megtanulása pillanatnyilag visszaesést eredményezhet, de ezt nem vállalták. Az is előfordult, hogy megtiltották versenyzőiknek a pörgetés gyakorlását és alkalmazását.

— *Itt van Poór Éva esete* — szólt Szőnyi János. — *Emlékszem jól, hogy a prágai VB előtt milyen nagyszerűen pörgetett. Nagyon nagy tehetségnek indult 14 éves korában. Tagja volt a prágai VB bronzérmes csapatának is. Mindenki kiemelkedő tehetségnek tartotta, az utóbbi időben alig halljuk a nevét. Pedig még csak 16 éves... Olyan jól állunk tehetségekben, hogy nélkülözhetünk ilyen versenyzőket?*

— A kérdés túlmegy a szövetség hatáskörén — vetettük közbe. — **A sportmozgalom legfőbb vezetőinek érvényt kellene szerezniük az asztalitenisz területén is annak az elvnek, hogy azonos felfogásban készüljenek valamennyi szakosztályban, ha kötelezően figyelembe is veszik az egyéni adottságokat. Az pedig egyáltalán nem engedhető meg, hogy az edzők komoly fizetésért (a 150—200 edző évi illetménye túlhaladja az egymillió forintot), tisztelet a kivételnek, szinte szertárosi munkát töltenek be, kiadják az edzésre a labdákat, felszerelik a hálókat. Ezenkívül tevékenységük még arra szorítkozik, hogy az edzésidő lejárta után beszedjék a sporteszközöket. Kevesen tanítják játszani is a versenyzőket, arról nem is szólva, hogy olyan új módszerek kitalálásán nem törik a fejüket.**

Termen kívül

— Sajnos, a jelenlegi garnitúra nem is igényli az edzők túlzott fáradozását — mondta *Pignitzky László*. — Ez a sportág nagyon sok munkával, lemondással jár, ma már más, mint régen volt. Jó erőben levő, teljes embert kíván, aki a több órás edzések közötti időt és az éjszakát is pihenéssel tölti. Az élvonal játékosai annak idején, amikor a válogatottsághoz érkeztek, nagyon lelkesen, becsületesen, minden alkalmat megragadtak sportbeli tudásuk csiszolására. Később, amikor már nyeregben érezték magukat — meg kell mondani, hogy a sportág híveinek „majomszeretete" miatt is — egyre többet maradtak távol az edzőteremből és mind gyakrabban tűntek fel különböző szórakozóhelyeken.

— Évek óta állandó beszédtéma a sportkedvelők között az asztaliteniszezők különböző bravúr-stiklije — sajnos, nem a versenyasztal mellett... — említettük. — **Úgy véljük, hogy nemcsak az edzésmódszerek elmaradottságában, hanem az általános emberi tulajdonságokban megmutatkozó hiányosságokban kell a visszaesés okát keresni. Persze, ez nemcsak az asztaliteniszezőkre vonatkozik, más sportágakban is bőven fellelhetők ilyen jelenségek. Az azonban nem mentség senkinek sem, hogy mit tesz a másik!**

— *A fiatalok nagyon könnyen jutottak a nemzetközi hírnévhez* — mondta *Bihari Tibor*. — *Rózsás és Faházi például már ötvenszeres válogatott volt, de még nem nyert magyar bajnokságot. Az utazgatás, a válogatottsággal járó erkölcsi és anyagi előnyök elérése kielégítette őket, nem vágytak többre, nem ösztönözte őket a gyors siker, hogy még többek legyenek ebben a sportágban. Ezzel aztán továbbfejlődésüknek maguk vetettek gátat, az egyik vereség a másikat követte.*

Vereség és vereség közötti különbség

— A veréséghez lassan kezdünk hozzászokni — mondta *Szőnyi János*. — Hadd tegyem azonban hozzá, hogy vereség és vereség között nagy a különbség. Lehet úgy kikapni, hogy a versenyző mindent megtesz a győzelemért. De lehet úgy is veszíteni, hogy semmit sem tesznek a vereség elkerüléséért. Az utóbbi kevés kivétellel szinte jellemzője volt a magyar gárdának a ljubljanai világbajnokságon. Akarni, küzdeni is meg kell tanítani a fiatalokat, meg kell értetni velük — és ez ne hangozzék frázisnak —, hogy a magyar színek képviseletében asztalhoz lépni dicsőség!

— *A világbajnokságon találkoztunk olyan versenyzőinkkel, akik szenvtelenül tudtak veszíteni, lényegesen gyengébb ellenféllel szemben is* — vette át a szót *Sidó*. — *Az eddiginél sokkal keményebb irányításra van szükség. Őszintén szólva, elképzeléseimmel zsákutcába jutottam. Versenyző koromban sohasem szerettem a szigorú, kemény edzőket, s én is a csendes hangú irányító akartam lenni. Változtatnom kell, mert a szép szó kevés. Sajnos, fegyelmezési törekvésem sok esetben akadályokba ütközik. A munkahelyeken, a szakosztályokban valósággal összefognak a fegyelmet követelő vezető ellen, a legkülönbözőbb módon igyekeznek kijátszani. Itt is javítani kell. A magyar asztalitenisz-sportot csak közös munkával lehet újra a sikerek felé vezetni. Össze kell fognunk valamennyiünknek. Az új válogatott keret munkáját türelemmel és bizalommal kell kísérni. A fiatalok mellett továbbra is számítunk az idősebbek tapasztalatára, segítésére, mert nélkülük nem tudjuk újra kezdeni. De, mint versenyzőről, néhány bajnokunkról le kell mondanunk. Berczik belátta, hogy a válogatottban át kell adnia helyét a fiataloknak. Talán mások is követik példáját...*

Újra kell kezdeni! Minden kezdet nehéz, különösen akkor, ha olyan sportágról van szó, mint az asztalitenisz, amelyben szép hagyományaink vannak. A vezetőkben azonban megvan a bizalom. Tudjuk, hogy egy ideig nem számíthatunk sikerekre, de a jövő alapjait le kell raknünk. Addig, amíg nem késő!

a MOKÉP jelenti

május 13-i filmbemutatók

nem

Vidám játék egy komoly gondolattal
Magyar film
Főszereplők: Törőcsik Mari és Bodrogi Gyula
16 éven aluliaknak nem ajánljuk

★

A MI VILÁGUNK VÉGE

Tadeusz Holuj kitüntetett regényének magyarul beszélő szélesvászon lengyel filmváltozata
10 éven aluliaknak nem ajánljuk

★

A JÁTSZMA VÉGET ÉR

Egy nyomozás története
Magyarul beszélő szélesvászon szovjet film

★

a közlekedés romance

Kanadai rajzfilm

★

HAJRÁ, FRANCIÁK!

Szurkolók Angliában
Színes francia filmburleszk
Május 15-től Budapesten a Vörösmarty kertmozi műsorán

TERMÉSZETJÁRÓK ROVATA

Iránytű

Óvják az erdőt!

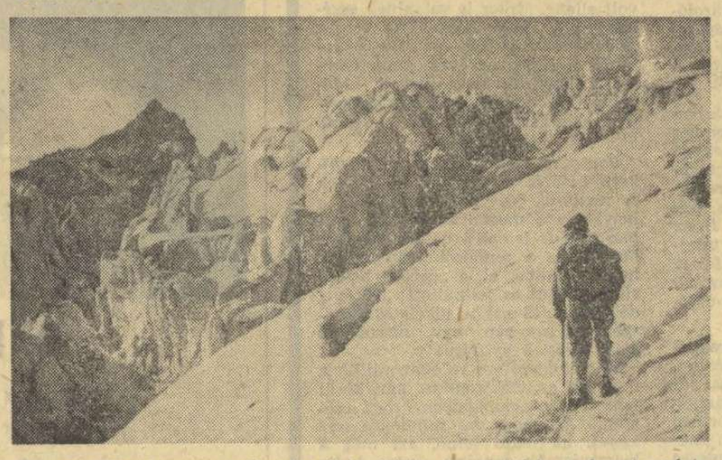

Mikor a Római-parton rekkenő volt a hőség, az alpinista a havat gyúrta lábával

Kajakban az alpinista

Tombolt a nyár. A római-parti stégeken már csak a csodálatra méltó fakír napimádók feküdtek. A hőmérő higanyszála megközelítette a 30 fokot. Legtöbben az árnyékba menekültek. A Lidó-csónakház előtt néhány kajak horgonyzott le. Ez még nem is jelentett eseményt, annál inkább kezdtek csodálkozni a nézelődők, amikor elkezdtek kipakolni. Bakancsok, hátizsákok, hegymászó ruhák, sínadrágok kerültek elő a kajak aljából. A nézelődők kíváncsiak lettek: minek egy kajakozónak ilyen felszerelés? Minek kell a hőségben sínadrág? „Hol jártak?" — kérdezte végül valaki. „A Gross Glocknéren" — volt a rövid válasz. A kíváncsiskodó ebből nem sokat tudott meg. Hol jártak akkor? — tesszük fel most ugyanazt a kérdést Kovács Tamásnak, az egyik kajakozónak.

— Vonattal utaztunk Ausztriába — mondja —, ott heten megmásztuk a 3796 méter magas Gross Glocknert. Igen rossz időt fogtunk ki. Ködben, hóviharban mentünk. Ilyen körülmények között mentünk át a 20—30 centiméter széles, korlát nélküli kőhídon. De mire felértünk a csúcsra, gyönyörű, tiszta idő fogadott. Átáttunk Olaszországba. Ezután ismét lereereszkedtünk a síkra, s autóbusszal Linzbe utaztunk. Itt szálltunk vízre. Kétszemélyes kajakokkal Bécsen és Pozsonyon át jöttünk vissza Pestre, s a Római-parton kötöttünk ki. Az elmúlt év nyarán ugyanilyen hegyi-vízi túrát szerveztünk, ekkor a badeni tótól délre fekvő Silvretta csúcsot másztuk meg. Rendkívül érdekes dolog az ilyen túra. Többfajta és rendszeres felkészülés kell hozzá. Edzünk tornateremben, sziklafalon, kajakozunk a Dunán, télen pedig sielünk a hegyekben.

Kovács Tamás sportpályafutása a ringben kezdődött. Serdülő bokszbajnok volt. Majd édesapja elvitte a természetjárók közé. 1956-ban már aktív hegymászó, részt vett egy Tátra-túrán, amelyre kerékpárral mentek, majd megmászták a Tátrát és visszafelé kajakon jöttek. 1957-ben egy tájékozódási versenyen második lett. Három éve rendszeresen jár a természetjárók közé. A MÁV Igazgatóság egyesületének tagja. Egyébként híradástechnikai tervező, a postai tervezőirodán dolgozik. Sok az elfoglaltsága. Tagja a KISZ-szervezetnek, társadalmi munkát végez a Természetjárók Szövetségében, tagja a vízitúra és a hegymászó szakbizottságnak. Legkedvesebb időtöltése a fényképezés. Albumában portrék, művészi fotók, tájképek s természetjáró társairól készült fotók találhatók.

Tanulás szórakozva

(Tudósítónktól)

A főváros V. kerülete a természetbarátok egyik fellegvára. Szép hagyományaikat a KISZ-szervezetek is ápolják. A kerület ifjúsági szervezetei ebben az évben olyan túrákat, kirándulásokat is szerveznek, amelyeken a résztvevők nemcsak szórakozhatnak, sportolhatnak, hanem megismerhetik hazánk nagy létesítményeit is.

Számos túrát terveznek a Budapest környéki hegyekbe. Az Algériában sorra kerülő VIT alkalmával a Farkasrétre rándulnak ki, ahol nagyszabású kulturális- és sportprogramot biztosít a kerületi bizottság a résztvevőknek. Az évi programra a koronát a hagyományos november 7-i csillagtúra teszi fel, amelynek végcélja a Pilisnyergen épült hősi emlékmű. A KISZ-alapszervezetek egymással versengenek, ki tud több fiatalt mozgósítani erre a túrára.

A kerületben levő hivatalokban széles körben hódít a természetjárás. Sajnos, ez nem mondható el az iskolákról. Remélhetőleg a diákok is megkedvelik ezt a hasznos, egészséges szórakozást, sportot.

L. A.

Barlang a fővárosban

A Pálvölgyi cseppkőbarlangot hatvan éve tárták fel. A század elején néhány lelkes kutató nekivágott a labirintusoknak. Áldozatkész munkájukat 1904 júniusában siker koronázta.

— Cseppkőbarlang a főváros szívében ritka természeti jelenség — mondta Palánkai János, a harminc éves kutatói múltra visszatekintő üzemvezető. — Nem csoda tehát, hogy mind bel-, mind külföldön komoly érdeklődés nyilvánul meg iránta. Idén 250—300 ezer látogatóra számítunk. Ha számításba vesszük, hogy az Aggteleki cseppkőbarlangot évenként mintegy 120 ezren keresik fel, akkor látjuk csak igazán, milyen nagy a sikerünk. Persze, Pálvölgy a fővárosból 10—15 perc alatt autóbuszon és villamoson egyaránt elérhető, Aggtelek viszont távol fekszik, az útiköltség lényegesen több. Számos levelet kaptunk külföldről, jelentős az IBUSZ érdeklődése is. Barlangunk az utazási iroda szerdán és szombaton induló rendszeres városnéző hegyijáratának egyik állomása lett. Ez alkalmanként legalább 100 személyt jelent.

Magunk is körbejártuk a barlangot Palánkai János kíséretében. Valóban lenyűgöző a látvány. A feltárás óta ugyan komolyabb kutatás nem folyt, a mintegy kilométerre tehető járható útszakaszból 450 méter már betonozott. Jelenleg azon fáradoznak, hogy hosszabb útvonalon építsenek ki körforgalmat. De kik is tulajdonképpen azok a lelkes emberek, akik itt tevékenykednek? A skála rendkívül széles. Soraikban a gyári munkástól az egyetemi tanárig, társadalmunk legkülönbözőbb rétegeinek képviselőit találhatjuk. A nyilvántartott barlangkutatók száma 1600 körül van. Számosan diákként kezdték, és ma már technikumot, főiskolát, egyetemet végeztek, elismert geológusokká fejlődtek. Országszerte, a fővárosban és vidéken egyaránt, minden jelentősebb városban találhatunk barlangkutatókat, a sportegyesületeken kívül gimnáziumok, egyetemek és gyárak is dicsekedhetnek önálló szakosztállyal.

— A Hármashatárhegy és környéke a barlangkutatók paradicsoma — mondta vezetőnk. — Alig 500 méteres körzetben található a 3 ezer méter hosszú Mátyás barlang, a 2 kilométer hosszú szemlőhegyi és a 4 kilométer hosszú ferenchegyi barlang, de itt a pálvölgyi kőfejtőben is akad 3100 méter hosszúságú folyosó. A Mátyás barlangban évek óta folyik a kutatás. Ennek eredményességéi, sajnos, a rendelkezésre álló anyagi eszközök eléggé korlátozzák.

A barlangváros közelében a legnagyobb probléma az érdeklődők elszállásolása. Rengeteg külföldi kérelmet kell visszautasítani, mivel a barlangnál levő turistaház befogadóképessége kicsi. A közeljövőben azonban ezen a területen is változás következik. Többszintes szállodakomplexum építésének tervei készülnek már, a kutatók és a vendégek egyaránt azt remélik, hogy rövidesen az építkezés is megkezdődik.

— Mi, barlangkutatók — mondta búcsúzáskor Palánkai János — nemcsak hazánk, hanem Európa összes jelentősebb barlangját megismertük. Célunk, hogy a külföldi tapasztalatokat felhasználva barlangjaink kiképzését világszínvonalra emeljük és minél nagyobb közönségnek tegyük lehetővé e szép természeti kincsek megtekintését.

Motoros-turisták alakuló ülése

(Tudósítónktól)

A motorosokat alakuló ankétra hívta össze a Magyar Természetbarát Szövetség. A Nyugati pályaudvari KISZ-klub szuterénjében összejött mintegy 100 résztvevő csupán töredéke a motorosok népes családjának.

— A motoros társadalom közel 357 ezer tagja már régebben igényli, hogy olyan szervezet fogja össze, amely érdekeit képviseli — mondta megnyitó beszédében Turóczy Lajos, a szövetség titkára. — Ennek az érdeklődésnek már több megnyilvánulása volt.

A 64 ezer tagot számláló MTSZ szívesen karolja fel ezt a kezdeményezést és örömmel látja soraiban a motorosokat. Megalakítja a motoros csoportot, ahol lehetőség nyílik a természetjárás modern formájára. A hétvégi kedvtelést, motoros túrát, ország-világnézést kidolgozott programmal, gyakorlott túravezetőkkel folytathatják. A színes klubélet a technikai és felszerelési kérdések közös megvitatása, valamint az értékes sporteloádások tartalmasabbá tehetik a motoros sporteletet. A csekély tagdíj az MTSZ tagjai részére 50—60 százalékos kedvezményt biztosít a turistaházakban, megtérülhet a külföldi cseretúrákkal is.

Voltak aggályoskodók, akik féltették, hogy a Berva nem tud „lépést tartani" majd a Pannóniával. Végül is a „fogjunk össze, motorosok!" vélemény győzött és megalakult az MTSZ motoros csoport. A szövetség egyelőre csak néhány sportkört szakosztályt jelölt meg, ahol a motorosok jelentkezhetnek. Így Budapesten: III., Tanuló u. 1. (kedd 18—20 óráig), V., Városház u. 9—11. (Városi Tanács Sportkör, péntek 17.30—20 óráig), X., Pataky István tér 29. (csütörtök 17—19 óráig), XI., Zsombolyai út 5. (péntek 17—19 óráig) és XIII., Dagály u. 20. (péntek 17—19 óráig). A vidéki motorosokat pedig a megyei szövetségek várják szeretettel.

R. E.

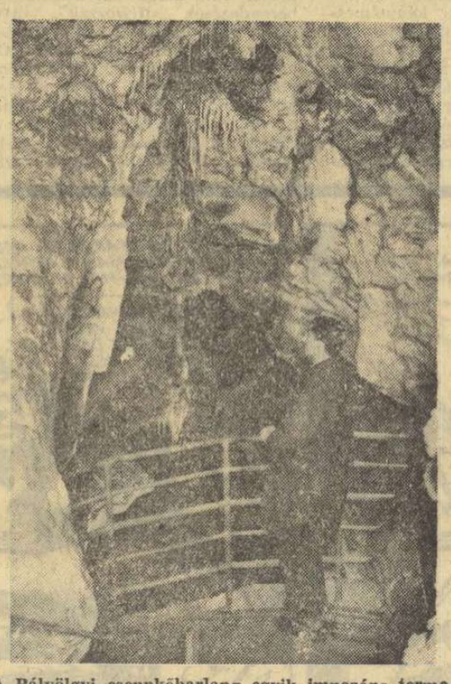

A Pálvölgyi cseppkőbarlang egyik impozáns terme

TOTO a jövő hétre

A május 16-án érvényes 20. heti TOTO-tippek:

Oroszlány—Diósgyőr (Minden lehetséges)	1 X 2
Miskolc—Szombathely (Döntő a hazai környezet)	1 X
Egyetértés—Szf.-vár (Az Egyetértés győzelme valószínű)	1
Nagybátony—Eger (Jobb az Eger)	2
Szoln. MTE—Bp. Spart. (Döntetlen a valószínű)	X 2
Borsodi B.—Kecskemét (Egységesebb a Kecskemét)	X 2
Bp. Előre—Szoln. MÁV (Pályaelőnnyel győzhet az Előre)	1 X
Pécsi VSK—Kap. Honvéd (Döntetlen a reális)	1 X
Budai Spart.—Szf. MÁV (A Spartacus esélyes)	1 X
Kap. Kinizsi—PBTC (Gólerősebb a Kaposvár)	1
Messina—Fiorentina (Döntő a hazai környezet)	1 X
Varese—Bologna (Gólratörőbb a Bologna)	2
Cagliari—Torino (Nem előny a hazai környezet)	X 2

Tippünk a pótmérkőzésekre: 1, 1, 1.

MAGYAR IFJÚSÁG

A Magyar Kommunista Ifjúsági Szövetség központi lapja. Szerkeszti a szerkesztőbizottság. Főszerkesztő: Szabó Béla. Felelős kiadó: Tóth László. Szerkesztőség: Budapest VIII., Somogyi Béla u. 6. Tel.: 130-460. Kiadja: Ifjúsági Lapkiadó Vállalat, Bp. VI., Révay u. 16. Tel.: 116-660. Készült a Szikra Lapnyomdában. Kéziratot, rajzot nem őrzünk meg s nem adunk vissza. Terjeszti a Magyar Posta. Előfizethető a helyi (Budapesten a kerületi) postahivataloknál. Előfizetési díj: 1 hónapra: 5,— negyedévre 15,— forint. — Index: 25,538